

Pri jasliah.

Oj Detece ljubo,
Kako si mi lepo.
Tam v jasliah ležiš,
Prijazno se smejiš!

In milo ti oko
Ozira se v nebo;
In angelj iz nebes
Nad tabo plapolja.

Glej, lučice goré,
Le tebe vse časté.
Kak ves obrazek tvoj
Obseva žar nocoj.

Ti naš si pravi Bog,
Ki vidiš vse okrog.
Tako nam tu klečé
Pastirci govoré.

Fr. Rajčević.

Lepi zgledi prvega sv. obhajila.

5. Zveličana Marija „Angeljska“.

Pač je ta ljubeznjiva deklica zaslužila pridevek »Angeljska«, ki ga je pozneje v samostanu dobila, ker bila je res pravi angelj že na zemlji.

Ko je bila še le štiri leta stara, je že srčno hrepenela k sv. obhajilu iti in Jezusa sprejeti. To hrepenenje je bilo od dne do dne večje. Zeló hudo ji je bilo, da se ji ta vroča želja ni mogla spolniti. Veliko si je prizadjala, da bi te milosti že skoraj mogla biti deležna. Kolikorkrat je šla k spovedi, je prisrčno prosila spovednika, naj ji dovolijo. Dostikrat je nagovarjala tudi mater. Pa do zdaj nikjer ni bila uslišana.

Da bi si koprneče srce vsaj nekoliko olajšala, se je privadila hoditi k nekemu okencu domače hiše, od kodar se je videlo v bližnjo cerkev na veliki oltar, da je tako Jezusa v presv. Rešnjem Telesu obiskovala, pozdravljala in molila ter mu večkrat v solzah potožila svojo srčno žalost, da mora tako »blizo studenca žeje medleti, kruh angeljski gledati, pa lakote umirati«!

Slednjič je Gospod uslišal njene vroče želje in prošnje, kakor sama pripoveduje: »V praznik Marije Snežnice mi je nekaj reklo, naj grem v mesto v cerkev